

На літургії був... імператор

У селі Ярославичі Млинівського району ми побачили цікаву картину. Поруч з древнім храмом постала нова і значно більша церква – видовище зворушливе, поруч – історія минулих епох та майбутнє.

– Справа в тім, що церква Різдва пресвятої Богородиці визнана пам'яткою архітектури обласного значення, –

розповідає голова Ярославичської ОТГ Леонід Прудніков. – Однак, враховуючи вік святині, стає зрозумілим, що й в тому числі задля безпеки вірян потрібно було будувати новий храм. Тож невеличкий прихід кидає всі наявні кошти на його будівництво. Тож у селян поки нема необхідних коштів для реставрації давнього храму.

Між тим історія цієї церкви цікавенна. Зокрема Галина Ціховська розповіла так:

– За поданням М. Теодорича, церква в селі Ярославичі збудована на місці старого дерев'яного храму, датованого 1746 р., в якому у 1818 році на літургії був присутній імператор Олександр I. В кіоті північного зрубу віднайдено табличку з написом: «Храм сей построен в 1880-1881 і 1882 годах на месте бывшей здесь церкви и освящен 7 сентября 1882 года. В прежней церкви император Александр I 1818 года, апреля 21 дня во время проезда своего в

Старо-Константинов, получил в с. Ярославичах всерадостное известие о рождении в Москве 17 апреля того же 1818 года у великого князя Николая Павловича сына Александра...», слухал літургию...». Він подарував церкві ікону Казанської Божої Матері, яка нині знаходиться у кіоті північного зрубу церкви. Збір пожертв на будівництво цієї церкви розпочав колишній статський радник Григорій Васильович Шліхта, який перед смертю пожертвував 1000 рублів. Його справу продовжив місцевий землевласник, дійсний статський радник Микола Маркович Колмаков, який на власні кошти влаштував іконостас, написаний в Києві. Закладка нової церкви відбулася в жовтні 1880 р. Церква унікальна своєю архітектурою – вона хрещата п'ятизрубна з прибудованою до головного фасаду дзвіницею. З півночі до вівтарної частини примикає ризниця. Центральна нава помітно перевищує суміжні зруби, накрита

чотирихилим дахом завершується грушеподібною банею на масивному восьмигранному світловому барабані. На кутах даху центральної нави встановлені декоративні маківки. Дзвіниця чотирярусна, завершується наметовим восьмигранним верхом з декоративною маківкою. Дерев'яні стіни з брусу оздоблені ззовні шалівкою з дерев'яних дощок. Основне поле стіни почленоване кутовими пілястрами і завершене профільованим карнизом з «сухариками» хвилястої форми. Північний та південний зруби завершені три-

кутними щипцями. Входи в будівлю (головний та бічні) вирішені у вигляді двоколонних портиків з трикутним дахом. Вікна п'ятикутної форми обрамлені лиштвами та завершені сандриками з прорізними елементами. Восьмикутні вікна бічних зрубів обрамлені декоративною рейкою. Храм є яскравим зразком неоросійського стилю, розповсюдженого на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст. За час існування церква не перебудовувалася та зберегла свої архітектурні риси.

Анна ЛЕГКА